

Európa a polgárokért
Hogyan vehetünk részt aktívan
Európa közös építésében?
Mozaik magyar koordinálású projektekről

Europe for Citizens
How Can We Take Part Actively
in Creating Europe Together?
A Compilation of Projects from Hungary

TARTALOMJEGYZÉK | CONTENTS

- **KULTURÁLIS ÖRÖKSÉGÜNK MÁSKÉNT | OUR CULTURAL HERITAGE DIFFERENTLY**
Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata városok hálózata | *Network of towns* 4 | 5
- **KÖRNYEZETVÉDELMEEN ÉS EU-S PROBLÉMÁKON TÚL | BEYOND ENVIRONMENTAL PROTECTION AND EU ISSUES**
Várpalota Város Önkormányzata testvérvárosi találkozó | *Town Twinning* 10 | 11
- **ELŐÍTÉLET HELYETT VÁLASZD AZ ÉLETET! | CHOOSE LIFE INSTEAD OF PREJUDICE!**
Szembenezés Alapítvány (projektpartner) európai emlékezet | *European Remembrance* 16 | 17
- **SORSDÖNTŐ KÉRDÉSEK MEGOLDÁSÁHOZ BÁRKI HOZZÁJÁRULHAT | ANYONE CAN CONTRIBUTE TO RESOLVING LIFE-CHANGING ISSUES**
Kőszegi Testvérvárosi Egyület városok hálózata | *Network of towns* 20 | 21
- **MIRE TANÍT A MÚLT? | WHAT CAN THE PAST TEACH US?**
Kistarcsa Város Önkormányzata európai emlékezet | *European Remembrance* 24 | 25
- **TÖBB MINT TÁBOROZÁS | MORE THAN CAMPING**
Gödöllő Város Önkormányzata testvérvárosi találkozó | *Town Twinning* 30 |

ELŐSZÓ

Az Európa a polgárokért program is elérkezett a 7 éves pályázati és költségvetési periódusának feléhez, ezért az Európai Bizottság megbízásából készült egy ún. „félidős” értékelés* a 2014 és 2016 közötti időszak eredményeiről. Az elemzés egyik legfontosabb megállapítása szerint a program releváns, a megvalósított projektek révén az Európai Uniót foglalkoztató aktuális kérdésekre, problémákra és kihívásokra reflektál. Kifejezetten magas a programban benyújtott pályázatok száma is, állandó a túljelentkezés.

Magyarország nemcsak az egyik legaktívabb pályázó – hiszen innen érkezik az egyik legtöbb pályázat évek óta –, a támogatott projektek tekintetében is élen jártak a hazai önkormányzatok illetve non-profit szervezetek az elmúlt években. Ezt a kimagasló eredményt próbálja érzékeltetni a kiadvány végén található infografika is, melyen a hazai nyertes projektek megyék szerinti eloszlása látható.

Európa jövőjével, az euroszeptizizmussal, környezetvédelemmel és a 2018-as tematikus évhez kapcsolódva az európai kulturális örökséggel foglalkozó projekteket mutatunk be ebben a füzetben.

Bízunk benne, hogy a rendkívüli hazai eredmények és projektpéldák sokak számára inspirációul szolgálnak.

FOREWORD

The Europe for Citizens Programme has arrived to its mid-term so an interim report* was made on behalf of the European Commission about the results of the period between 2014 and 2016. According to one of the most important statements of the analysis, the programme is relevant and reflects to the current questions, problems, and challenges of the European Union through the implemented projects. The number of applications is also very high, the oversubscription is constant.

Hungary is not only one of the most active applicant – since most applications has come from the country for years – but the Hungarian municipalities and non-profit organisations were in the forefront regarding the number of the granted projects in the last years. The infographic, which can be found at the back of this booklet, tries to demonstrate this remarkable result; there can be seen the distribution of Hungarian granted projects according to counties.

In this booklet we present projects dealing with the future of Europe, Euroscepticism, environment protection, and – related to the thematic year of 2018 – European cultural heritage.

We hope that the remarkable Hungarian selection results and project examples give inspiration for many people.

* http://ec.europa.eu/citizenship/pdf/dg_home_efcp_final_report_finalised_en.pdf

1

KULTURÁLIS ÖRÖKSÉGÜNK MÁSKÉNT

VESZPRÉM MEGYEI JOGÚ VÁROS
ÖNKORMÁNYZATA
Reveal YouropeAN Cultural Heritage
városok hálózata
2018

2018 őszén indult útjára a Reveal YouropeAN Cultural Heritage (ENriCH) elnevezésű pályázat, öt ország részvételével. Vállalásuk merész: szeretnék, ha a fiatalok számára a kulturális örökség kifejezés új értelmet nyerne. A program koordinátorát, a veszprémi önkormányzat Stratégiai Irodájának munkatársát, Knauer Annát kérdeztük arról, hogyan fognak eljutni ideig.

A program neve alapján egyértelműnek tűnik, hogy a szervezők fiatalokra fókuszálnak, a kulturális örökséget az ő szemszögükből járják körül. De mi a program legfontosabb célkitűzése?

A legfontosabb talán az, hogy a fiatalok megtudják, mi mindent kapott az ő városuk Európától, és fordítva, mi az, amit az ő városuk tud adni Európának.

A legtöbb embernek a kulturális örökség szóról valamilyen emlékmű vagy épület jut az eszébe.

Egyetértek ezzel, épp ezért tartjuk nagyon fontosnak ezt a projektet. Jó lenne, ha kitágíthatnánk ennek a szónak a jelentését. Ami a kulturális örökség konkrét elemeit illeti, ezek tartalmát azokra a fiatalokra bízunk, akik aktívan közreműködnek a projektben. Részben persze meghatároztuk a kulturális fókuszot a rendezvények témáival.

A szervezett találkozók során például olyan foglalkozásokat tartunk, melyek segítik a fiatalokat abban, hogy minél jobban meg tudják fogalmazni, mit jelent nekik a kulturális örökség. Az irodalomtól kezdve az épített örökségen át a gasztronómiáig, igazából bármi szóba jöhet.

Veszprém egyike volt azoknak a magyar városoknak, amelyek Európa Kulturális Fővárosa 2023 címre pályáztak. A mostani projekt bizonyára növeli a győzelmi esélyeket!

Reméljük, igen. Egyrészt az EKF pályázat volt a mostani projekt egyik mozgatórugója. Úgy tekintünk az ENriCH-re, mint a felkészülés egyik szakaszára, támaszára, a két projektben ugyanis nagyon sok a hasonló célkitűzés. Mindkettőben hangsúlyos például a közösségépítés, a fiatalok bevonása a város életébe. Emellett jelentős a kulturális értékek felfedezésének, pontosan

Our Cultural Heritage Differently

Network of towns

The project called *Reveal YouropeAN Cultural Heritage (ENriCH)* was launched in autumn 2018 in a partnership of five countries. They have set an ambitious goal: they want to fill the term, 'cultural heritage' with a new meaning for youth. We asked programme coordinator Anna Knauer, colleague of the Strategic Department in the Municipality of Veszprém about how they plan to achieve that.

Based on the title of the programme, it seems obvious that the organisers are focusing on young people and seek to address cultural heritage from their perspective. But what is the most important goal of the project?

Perhaps the most important goal is to let young people know what Europe has given to their towns, and vice versa, what their towns can give Europe.

When hearing the expression 'cultural heritage', most people think of some monument or building.

Yes, that's true, and that's exactly why we think this project is very important. It would be great to expand the meaning of the expression. As regards the actual elements of cultural heritage, we left their contents up to the young people who actively participate in the project. Of course, to some extent we determined the focus with the topics of the events. At meetings we organised, for example, we held sessions to **help young people**

better define what cultural heritage means to them. In fact, from literature through built heritage to gastronomy, anything can be included.

Veszprém was among the Hungarian towns which had applied for the Europe's Cultural Capital 2023 title. This current project will definitely increase your chances to win¹.

We hope so. On the one hand, the ECC application was one of the driving forces behind this project. We regard ENriCH as an important phase and support of the preparation, as the two projects set a lot of similar goals. Both projects put great emphasis on community building and involving young people in the town's life, for example. On the other hand, there's a significant need for discovering, or more exactly, re-discovering cultural values and our own town, as well as for presenting values which used to offer something to Europe and which still do; values which have had an impact on Europe's cultural

¹ According to the announcement on 14 December 2019, the evaluation committee consisting of independent experts recommended Veszprém to hold the title of European Capital of Culture 2023 in Hungary.

sabban újrafelfedezésének, valamint a saját városunk megismerésének igénye, illetve azoknak az értékeknek a bemutatása, melyek régen is nyújtottak, és amik ma is nyújtanak valamit Európának. Amik hatással voltak Európa kulturális örökségére. A mostani projekt főként ez utóbbi dimenziót hivatott megtalálni. A fő kérdések egyike az: hogyan változik a fiatalok hozzáállása a kulturális örökséghez?

Hogyan fogják ezt mérni?

A projekt elején minden partnerváros készít egy felmérést, amiben a fiatalok véleményét gyűjtik össze arról, mit jelent számukra a kulturális örökség, illetve mennyire tudatosak az európai értékek az ő életükben. Ugyanez a felmérés, ugyanazokkal a kérdésekkel a projekt végén is elkészül, így a fiatalok válaszai alapján mérhető, illetve összehasonlítható lesz a szemléletváltozás.

A magyarokkal együtt összesen öt ország csapata dolgozik együtt. Hogyan néz ki az elkövetkezendő hónapok forgatókönyve?

2018 szeptemberében tartottuk meg a nyitórendezvényünket Veszprémben, és mi tartjuk majd a zárókonferenciát is. A kettő között minden város otthont ad majd egy-két rendezvénynek. Februárban például Szlovéniában találkozunk, ahol Európa multikulturális gazdagsága lesz a téma. 2019 májusában Veszprémben a Gizellanapok lesz az a rendezvénysorozat, amihez hozzácsatoljuk az ENriCH programot. Ter-

veink szerint azt a témát járjuk majd körbe, hogy hogyan integrálódott a magyarság Szent István óta Európába, illetve hogyan integrálódunk a mai napig. Az osztrák partnernél, Eisenstadtban ehhez képest a zene lesz a középpontban, a francia Saint Omerben a régészet, az észti Tartuban pedig a Hanza-örökség.

A projekt egyik fontos célkitűzése volt a fiatalok bevonása a tervezésbe, illetve a szervezői munkába. Hogyan valósítják ezt meg?

Az az elképzelésünk, hogy minden városban létrejön egy csapat 16-25 év közötti fiatalokból, valamint döntéshozókból. Ez után a fiatalok forgószínpadszerűen elosztják egymás között, hogy melyik 2-4 fő utazik el egy-egy rendezvényre a kollégákkal. Ami a konkrét feladatokat illeti, készítenek például majd interjúkat azokkal az idősebb helyi emberekkel, akik sok

érdekességet tudnak mesélni Veszprémről. Ezek az interjúk segítik majd őket abban, hogy elkészítsék saját Veszprém térképüket, melyen azok a helyek lesznek bejelölve, amik nekik fontosak.

A mai fiatalokkal kapcsolatos egyik sztereotípiát, hogy legszívesebben okoseszközeikkel, illetve a közösségi médiával töltik a szabadidejüket. Hogyan lehet ön szerint a legkönnyebben bevonni őket egy ilyen projektbe?

Számukra vonzó, hogy utazhatnak, külföldi fiatalokkal találkozhatnak, tudják, hogy annak, ha kapcsolatba kerülnek más, külföldi diákokkal, életre szóló jelentősége lehet. Ráadásul mindeközben újszerű feladatokat várják őket és kulcsszereplői egy programnak. A projekteseményeken igyekszünk olyan programokat és feladatokat szervezni, melyek fejlesztik a készségeket, például

heritage. This project mostly seeks to discover this latter dimension. One of the major questions is how youths' approach to cultural heritage changes.

How are you going to measure that?

At the beginning of the project, each partner town makes a survey on young people's opinions about what cultural heritage means to them and how conscious they are about European values within their own lives. The same survey containing the same questions is conducted again at the end of the project, and thus the change in young people's attitudes becomes measurable and comparable based on their answers.

Teams from altogether five countries, including Hungary, are working together. What's your schedule for the months to come?

We held our opening event in Veszprém in September 2018, and we will be organising the closing event, too. Between the two, each town will host one or two events. For example, in February we're going to meet in Slovenia, where we're going to discuss Europe's multicultural diversity. In May 2019, the ENriCH programme will be linked to the event series of 'Gizella' Days in Veszprém. We're going to discuss how Hungarians integrated into Europe since St. Stephen and how we're still integrating, to this day. In contrast, the Austrian

partner in Eisenstadt will be focusing on music, Saint Omer, France on archaeology, whereas Tartu, Estonia on the Hanseatic heritage.

An important goal of the project was to involve young people in planning and organising the programme. How do you implement that?

Our plan is to set up a team in each town, consisting of young people aged 16 to 25 and decision-makers. Then the youths decide in rotation which team of 2-4 to travel to a particular event with the staff. As regards their actual duties, they will, for example, make interviews with elderly locals who can tell them a lot of interesting facts about Veszprém. These interviews will help them prepare their own maps of Veszprém, indicating the places which they consider important.

One stereotype about today's youth is that they like to spend their free time with their smart devices and social media most. How do you think they can be most easily attracted to such a project?

They find it attractive to be able to travel, to meet foreign youths, and they are aware that getting in touch with other, foreign students may have a life-long impact on their lives. Meanwhile, they are faced with novel tasks and they are also key players in a programme. At the project events we seek to organise programmes and tasks

which improve their skills, such as their English and presentation skills or debate culture. Former experiences show that students do appreciate it. As far as their smart devices are concerned, using them is of great help to all of us. The students got also partly involved through online platforms, so, although it's an ambivalent situation, today it's also inevitable.

What were you personally most enthusiastic about in this project?

I love working with international partners and learn about the work conducted in other organisations. I'm particularly glad that it happens within a community organising project. I think it's very important that by the word community we should not only mean family, but use it in a much broader sense. **Young people should definitely take a look outside their own worlds and countries and**

az angoltudásukat, a prezentációs készségüket, a vitakultúrájukat. Korábbi tapasztalatok alapján ezt a diákok értékelik is.

Ami az okoseszközöket illeti, használatuk mindannyiunk számára nagy segítség. A diákok bevonása is részben online történt, úgyhogy annak ellenére, hogy ez egy ambivalens helyzet, manapság elkerülhetetlen.

Mi az, ami személy szerint önt lelkesíti ebben a projektben?

Nagyon szeretek nemzetközi partnerekkel dolgozni, megismerni más szervezetek munkáját. Külön öröm az is, hogy ez egy közösségszervező projekt keretein belül történik. Nagyon fontosnak tartom, hogy a közösség szóra ne csak családi szinten gondoljunk, hanem kitégítsük a jelentését.

Muszáj, hogy a fiatalok kitekintsenek a saját világukból, országukból, és átéljék, hogy milyen európainak lenni. Nekem már van tapasztalatom ezen a téren, jó lesz megosztani ezt a mostani diákokkal.

Sokféle elvárásuk lehet a projekt eredményeivel kapcsolatban, mi ezek közül a legfontosabb?

Mindenekelőtt folyamatos tanulásra és tapasztalatcserére számítunk. Azt várjuk a projektől, hogy a végén a fiatalok gazdagabb tartalommal töltsék meg a kulturális örökség fogalmát. Jó lenne minél több emberhez eljuttatni az üzeneteket. Ezért a projekt végén készítünk egy nyomtatott és online zárókiadványt, amiben összegezzük a tapasztalatokat, bemutatjuk a partnereket, a kérdőívek eredményeit és a térképet. Fontosnak tartjuk azt is, hogy a végén a szervezői csapatok ajánlásokat fogalmazzanak meg a döntéshozóknak, így hosszú távon még többen felfedezhetik újra a helyi örökségüket.

Kik a projektben a legfontosabb szakmai partnerek?

Az egyik a HÉTFA Kutatóintézet és Elemző Központ. Ők segítettek annak kitalálá-

sában, hogy milyen ötlettel pályázzon Veszprém annak érdekében, hogy az illeszkedjen az Európa Kulturális Fővárosa koncepcióhoz és a város profiljához. A HÉTFA mellett természetesen a külföldi partnerszervezetek segítségével alakult ki a beadott elképzelés.

Számít nehézségekre?

Egy jó csapat állt össze, felkészült és elhivatott partnerekkel, ezért bízom benne, hogy a felmerülő akadályokat sikerül közösen leküzdenünk. A projekt egyik hozománya éppen az lesz, hogy összekovácsolódnak a partnerek. •

BAKÓCZY SZILVIA

experience what it's like to be European.

I've already got some experience in this field, and it will be nice to share it with current students.

You may have various expectations about the outcomes of the project. Which is the most important one?

We first of all expect continuous learning and exchange of experience. We also expect that at the end of the project the young people can fill the notion of cultural heritage with a richer content. It would be great to deliver the messages to as many people as possible. Therefore, at the end of the project we'll make a closing publication in both printed and online forms, in which we'll summarise our experiences, present our partners, as well as the outcomes of the questionnaires and the maps. We also consider it important

that finally the organising teams will make recommendations to the decision-makers, and thus, in the long term, even more people can re-discover their own local heritage.

Who are your key specialist partners in the project?

One of them is HÉTFA Research Institute and Centre for Social and Economic Analyses. They helped us come up with ideas to be included in the project application of Veszprém to match the concept of Europe's Cultural Capital, as well as the town's profile. Of course, besides HÉTFA, our foreign partner organisations also contributed a lot to the final form of the application submitted.

Are you expecting difficulties?

We have built a great team, with experienced and committed partners, so

I'm confident that we can overcome any potential obstacles together. One of the benefits of the project will be the very fact that it can bring the partners closer together. •

Interview: SZILVIA BAKÓCZY

2

KÖRNYEZETVÉDELMEEN ÉS EU-S PROBLÉMÁKON TÚL:

„Az volt az elsődleges célunk, hogy jobban megismerjük egymást!”

VÁRPALOTA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
Helyi környezetvédelmi erőfeszítések az
Európai Unió környezetvédelmi szakpoli-
tikája tükrében

testvérvárosi találkozó

2017

A Helyi környezetvédelmi erőfeszítések az EU környezetvédelmi szakpolitikája tükrében elnevezésű projekt az Európa a polgárokért program testvérvárosok találkozója támogatásával valósult meg. Ahhoz képest, hogy a környezetvédelmen volt a hangsúly, az uniós intézményektől a gasztronómiáig és a néptáncig sok minden más is szóba került. A program eredményeiről és kihívásairól a pályázat koordinátorát, Borbásné Gazdag Gabriellát, Várpalotai Önkormányzat nemzetközi referensét kérdeztem.

Ugyan a pályázat fókuszja a környezetvédelem volt, nem csak környezetvédelmi problémák kerültek szóba. Mik voltak a projekt legfontosabb célkitűzései?

Harmadik alkalommal rendeztünk meg nemzetközi találkozót. Ahogy korábban, úgy most is az volt az elsődleges célunk, hogy jobban megismerjük egymást. Ezen belül idén valóban a környezetvédelem kihívásain, valamint a minket érintő uniós problémákon volt a hangsúly. Szintén fontos volt, hogy szorosabba fűzzük a kapcsolatot testvérvárosainkkal, a romániai Petroszénnyel és az olasz Grottazzolinával, valamint partnervárosainkkal, a horvát Ilokkal és a lengyel Psaryval. Szerettük volna azt is megnézni, hogy milyen területen lenne még hosszú távon lehetőség az együttműködésre.

Hogyan nézett ki mindez a gyakorlatban?

Sokféle programot terveztünk a különböző játékoktól kezdve az előadásokig, közös főzésig, illetve a táncházig. Ami a komolyabb témákat illeti, a horvát partnerváros csapata az európai intézményekről tartott előadást, az olaszok a migrációról, a többiek pedig, beleértve minket, a környezetvédelemtől.

Hogyan fogadta ezeket a komoly témákat a publikum az augusztusi, rekkenő hőségben?

Mindannyian tudtuk, hogy milyen témákkal fogunk foglalkozni a projekten belül, ezért ez nem volt meglepetés senkinek. Igyekeztük az előadásokat délelőtt megtartani, illetve egy-egy témát játékos formában feldolgozni, ez valamelyest segített elvonatkoztatni a melegtől.

BEYOND ENVIRONMENTAL PROTECTION AND EU ISSUES:

„Our primary goal was to get to know each other better!”

Town Twinning

The project called *Local Environmental Efforts in the Light of the EU's Environmental Policy* was implemented with the support of the Europe for Citizens Programme Town Twinning measure. Although the emphasis was on environmental protection, the project covered a number of other areas, too, from EU institutions through gastronomy to folk dance. I asked project coordinator Gabriella Borbásné Gazdag, International Relations Officer at the Municipality of Várpalota about the achievements and challenges of the project.

Although the project focused on environmental protection, other issues were also discussed. What were the most important goals of the project?

We had organised an international meeting for the third time. Just like formerly, our primary goal was again to get to know each other better. Within that, the emphasis was indeed on the challenges of environmental protection and EU issues we were concerned by. It was also important to establish closer relationships with our twinned towns, Petrosani, Romania and Grottazzolina, Italy, as well as with our partner towns, Ilok, Croatia and Psary, Poland. We also wanted to find out what other fields could offer opportunities of long-term cooperation.

How were all these implemented in practice?

We organised a number of programmes, from various games through presentations to common cooking and a folk dance evening. As regards more serious issues, the team from the Croatian partner town gave a presentation on EU institutions, the Italians on migration, whereas the others, including us, on environmental protection.

How did your audience receive these serious topics in the August heat?

We had all known what topics we would be addressing within the project, so nobody was taken by surprise. We tried to hold the presentations in the morning hours and address each topic in an entertaining manner, which may have helped the audience forget about the heat a little.

Több mint négyszázan vettek részt a programon, 104 ember külföldről érkezett. Kiből állt a magyar szervezői csapat?

A Gál Gyula Sportcsarnok igazgatója és munkatársai az esték és a vacsorák, az egyetemi diákok az EU-s előadások összeállításában és lebonyolításában vállaltak oroszlanrészt. Emellett a Thury Vár munkatársai, középiskolai diákok, civil szervezetek, illetve az önkormányzat munkatársai voltak a lebonyolító csapat tagjai. Szerettünk volna minél több embert bevonni a szervezésbe, utólag nagyon hálásak lehetünk nekik, köztük a saját családtagjainknak is. Mindenki munkájára nagy szükség volt.

Milyen feladatokat végeztek el a középiskolások?

Ők a csapatok mellé szegődtek, kettesével kísérték őket mindenhova, mellette idegenvezetést tartottak angolul, olaszul. Két középiskolás fiú készített három fantasztikus kisfilmet, melyek a legfontosabb eseményeket örökítették meg.

Ha jól tudom, környezetvédelem témában minden ország képviselői tartottak előadást. Ön szerint melyik volt a legérdekesebb?

Szerintem a lengyelek bemutatója. Mi itthon hajlamosak vagyunk a negatívumokból kiindulni, a problémákról beszélni. Ehhez képest a lengyelek a jövőről tartottak előadást, arról például, hogyan alakítanak ki zöld osztálytermekeket, hogyan használnak megújuló energiát.

Elnézve a programot, a magyarok bemutatkozása nagyon sokszínűre sikerült. A Balaton élővilágától a magyar gasztronómiáig, a környezetvédelmi kihívásoktól egy várpalotai civil szervezet hétköznapijainak a megismeréséig rengeteg téma szóba került. Ön szerint mi volt a többieknek a legemlékezetesebb velünk kapcsolatban?

Jó híre van Magyarországnak, a külföldiek szeretik és csodálják Budapestet, de úgy láttam, mindenkit lenyűgözött a Balaton és a Bakony szépsége is.

Említette, hogy az olaszok a menekültkérdésről készítettek egy előadást. Mi volt ennek a legfontosabb üzenete?

Az előadás a Küzdelem a menekültek megbélyegzése ellen témakörben született, mindez az Európa a polgárokért program egyik prioritása volt. Legfontosabb üzenetének azt tartom, hogy **lokális szinten, tudatosan felépített programokkal létezhet sikeres integráció**. Amennyiben valaki a hite miatt folyamatos életveszélyben él, és emiatt kényszerül elhagyni szülőföldjét, fontos a valódi odafordulás.

Véleménye szerint mennyire tudták átadni az olaszok ezeket az üzeneteket?

Teljesen, mert a valós tapasztalataikról beszéltek. Grottazzolina városát az idegenek befogadása évtizedek óta közelről érinti. Az önkormányzatuknak muszáj foglalkoznia ezzel, muszáj kitalálniuk saját megoldásokat. Grottazzolina egy

háromezer fős település, a kiszabott kvóta alapján az ott lakóknak összesen hatvan menekültet kellett befogadniuk. Szó volt arról, milyen munkahelyeket ajánlottak fel az odaérkezőknek, hogyan tanították meg őket az olasz nyelvre, és milyen egyéb ötleteik voltak az integrációra. Nagyon érdekes volt a konkrét lépéseken keresztül látni, hogy mit tesz egy kis terület napjainkban az odaérkező menekültekkel. A helyi futballcsapat kezdeményezésére a menekültek is megszervezték saját csapatukat, a civilek pedig beszélgetéseket kezdeményeztek a menekültekkel egymás jobb megismerésére.

Over 400 people attended the programme, out of which 104 came from abroad. Who did the Hungarian organiser team consist of?

The director and staff of the Gál Gyula Sports Hall assumed a lion's share in organising and implementing the evenings and dinners, whereas the presentations on the EU were the university students' responsibility. Besides, the implementation team included staff from the Thury Castle, secondary school students, NGO's and municipality staff. We wanted as many people to be involved in the organisation as possible; in retrospect, we can be very grateful to them, including our own family members. We needed everybody's contribution very much.

What were the secondary school students' responsibilities?

They joined the teams and accompanied them everywhere in twos, providing them tour guidance in English and Italian. Two boys from secondary school made three fantastic videos about the major events.

As far as I know, the representatives of each country gave presentations on environmental protection. Which one did you find the most interesting?

I think it was the Polish team's presentation. We Hungarians are inclined to start from the negative aspects and talk about problems. In contrast, the

Polish gave a presentation about the future, for example, how they will create green classrooms or use renewable energy.

Looking at the programme, Hungary's introduction was very varied. From the wildlife of Lake Balaton to Hungarian gastronomy, from environmental challenges to presenting the everyday work of an NGO in Várpalota, a multitude of topics were covered. What do you think others found the most memorable thing about us?

Hungary has a good reputation; foreigners love and admire Budapest, but as I saw it, everybody was impressed by the beauty of Lake Balaton and the hills of Bakony, too.

You mentioned that the Italians gave a presentation on migration. What was the key message of their presentation?

The presentation addressed the issue of Struggle against the Stigmatisation of Refugees, a priority issue within the Europe for Citizens Programme.

What I consider the key message of the presentation is that **successful integration can be achieved through locally and consciously implemented programmes**. When somebody lives in a constant danger of death because of their faith, and is therefore forced to leave their home country, that requires real attention and support.

How successfully do you think the Italian partners delivered their messages?

Entirely, because they were speaking about real experiences. The town of Grottazzolina has been closely affected by the integration of migrants for decades. Their municipality must pay attention to the issue and come up with their own solutions. Grottazzolina has 3,000 inhabitants, and based on their distribution quota, the town had to receive a total of sixty refugees. They talked about the jobs they'd offered to refugees, how they taught them Italian and what other ideas they had to facilitate integration. It was very interesting to see through the actual steps taken by a small town today for the refugees they receive. On the initiative of the local football team, the refugees organised their own football team, too, and the citizens began conversations with the refugees to get to know each other better.

Mi lelkesítette személy szerint önt a legjobban?

Engem leginkább a külföldi partnerekkel kialakult szoros együttműködés és jó kapcsolat inspirált. Az ideérkezők közel felét már ismertem a korábbi pályázatok révén. Fontos tudni, hogy ebben a pályázatban kisvárosok és kistelepülések voltak a partnerek. **Olyan városok ismerték meg egymást, amelyek eddig nem is hallottak egymásról.** A program végére kialakult egy bizalmi kapcsolat, ami további programokkal folytatódik a jövőben.

Visszagondolva mit tart a program legsikeresebb részének?

Az esti programokat, mikor kötetlenül lehattunk együtt. Minden este más nemzet főzött, mellette táncházat tartottunk, a lenyelvek például saját népi zenekart és saját ruhákat hoztak. Mindenki táncolt mindenki vel, **nem volt jelentősége sem annak, hogy ki milyen nemzetiségű, sem annak, hogy ki hány éves.** Tele is volt a táncparkett vegyes párokkal. Emlékszem, három évvel ezelőtt is pontosan ez érintett meg legjobban, amikor idősek és fiatalok táncoltak együtt, földrajzi és generációs határok nélkül. Nagyon szerettem volna ezt még egyszer átélni, boldog vagyok, hogy sikerült.

Mit érez utólag a legnagyobb nehézségnek?

A szállás megszervezését. Várpalotán nem volt elég hely mindenkinek. Emellett az elnyert összeggel való gazdálkodás is kihívást jelentett. Szerencsére az önkéntesek munkája ezen a területen pótolta a hiányokat.

Beszélgetésünk elején azt mondta, a pályázat egyik célja az volt, hogy megnézzék, milyen területeken lehetne még együttműködni a jövőben a testvérvárosokkal. Körvonalazódnak már ezek a területek?

Az iloki partner meghívta Várpalota és Petroszény női kézilabdacsapatát városuk kézilabdatornájára. Korábbi észak-olasz partnervárosunk pályázatában partnerként fog részt venni Várpalota és Psary, a mostani partnervárosunk. Psaryból már jelezték, hogy amennyiben lesz újabb nemzetközi találkozó, szeretnének eljönni. Az együttműködés mindenkivel folytatódik, csak épp más-más területen. Ez az, ami szerintem igazán lelkesítő. •

BAKÓCZY SZILVIA

What were you personally most enthusiastic about?

I was mainly inspired by the close cooperation and good relationships established with the foreign partners. I'd known nearly half of our guests from former projects. It's important to emphasise that in this project the partners were small towns and settlements. **The towns which got acquainted were ones that hadn't even heard about each other before.** By the end of the programme, they had developed a kind of trust relationship which will continue in further programmes in the future.

Looking back, what do you see as the most successful part of the programme?

The evening programmes, when we could spend time together informally. Every evening another nation cooked the meal, and we also held folk dance evenings - the

Polish, for example, brought their own folk band and clothing. Everyone danced with everyone; **it didn't matter what nationality they were or how old.**

The dance floor was filled with mixed couples. I remember that was exactly what touched me three years ago, too, when the young and the old danced together without any geographical or generational boundaries. I wanted to experience that once more very much, and I'm happy that it happened.

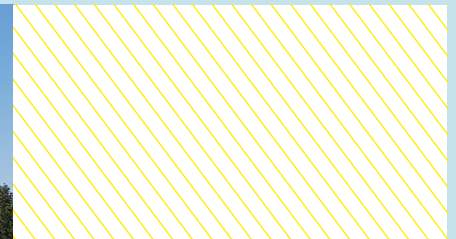
What, in retrospect, do you consider the greatest challenge?

Organising accommodation. There weren't enough places in Várpalota to accommodate everyone. Besides, allocating the funds that we had been granted also posed a challenge. Fortunately, the volunteers' work made up for the shortages in this field.

At the beginning of our conversation you said that one of the goals of the project was to find out about further areas of cooperation with your twinned towns. Have you identified any of the potential areas?

Our partner in Ilok has invited the female handball teams of Várpalota and Petrosani to the handball tournament of their town. The project of our former Northern Italian partner town will involve Várpalota and our current partner town Psary as partners. Psary has already indicated its intention to participate in any future international meetings. Cooperation continues with each partner, even though in different fields. This is something I find really motivating. •

Interview: SZILVIA BAKÓCZY

3

ELŐÍTÉLET HELYETT VÁLASZD AZ ÉLETET!

THE CROCUS PROJECT: REMEMBERING THE HOLOCAUST,
LEARNING LESSONS FOR CONTEMPORARY EUROPE

Szembenézés Alapítvány (projektpartner)
Holocaust Educational Trust
Of Ireland (pályázó, Írország)

európai emlékezet

2016

Miért kell még mindig a holokausztal foglalkozni? – kérdezik sokan, sokszor. A Szembenézés Alapítvány könnyen érthető, pozitív emlékezetprojektjével az eddigiektől eltérő, erős választ ad erre a kérdésre.

EGYKORI ÉS MAI GYEREKEK

A Krókusz Projekt remekül példázza, hogyan lehet gyerekekhez közel hozni egy olyan témát, amely némelyek szerint „túlbeszél”, mások szerint épphogy agyonhallgatott. A huszadik század legnagyobb humán tragédiájának, a holokausztnak a különféle megközelítéseiben ugyanakkor sokszor elsikkad az emberi szál, a gyermekek jelenlétének és elveszejtésének borzalma.

A mai fiataloknak ez lehet a kapcsolódási pontjuk, hiszen másfélmillió velük egykorú gyerek veszett oda.

Őszinte szembenézésre van szükség a múlttal, és még így is legalább egy új, friss szemmel és szívvel rátekintő generáció kell ahhoz, hogy tömegek felismerjék és nemet tudjanak mondani a legkisebb fenyegető

jelzésre. Hogy ezt elérjük, arra is szükség van, hogy a gyerekek könnyen, közvetlenül és saját indíttatásból, saját feldolgozásukkal is kapcsolódhassanak a témához. Például egy szimbólumon keresztül: virágültetéssel és közvetlen környezetük – saját családjuk, saját életük – trauma feldolgozásával.

ELFOGADÁSSAL AZ ELŐÍTÉLETEK ELLEN

Magyarországon a Szembenézés Alapítvány ezt ismerte fel, amikor az EU támogatásával, az ELTE PPK Neveléstudományi Intézetével, valamint más intézményekkel és civilekkel együttműködve, európai indirekt nevelési-oktatási programban való részvételre hívta a magyar pedagógusokat. Hogy **tizenkét ország több mint százezer, hasonlóan gondolkodó diákjához és tanáiraikhoz hasonlóan és hozzájuk csatlakozva, az élménypedagógia eszközeit használva emlékezzenek a holokauszt gyerekáldozataira** – az alkalmazott újszerű történelmi ismeretátadással a fiatalok személyiségfejlődését is szolgálva.

A Krókusz Projektben (nevét az elültetett virágról kapta) 2016 óta olyan munkára inspirálnak, amely a pedagógusok és a diákok önállóságára és kreativitására épül, cselek-

vésre sarkall, és a részt vevő fiatalok témával kapcsolatos történelmi tudásán kívül érzékenységüket is növeli. A Szembenézés Alapítvány abban szeretne segíteni, hogy egyre többen érezzék át, mennyire jó a sokféleségben együtt élni, barátságban lenni egymással.

A PROJEKT FILOZÓFIÁJA

A krókusz tavasszal nyiladozó sárga szirmaival a háborúban a zsidók ruháján kötelezően viselt Dávid-csillagra, az előítélet és a kirekesztés szimbólumára emlékeztet, és egyben az életre is. A projekt jelmondata – *Virággal az előítélet, az erőszak ellen!* – az áldozatok előtti főhajtás lényegére mutat rá: **a projekt azt szolgálja, hogy a gyerekek ne válhassanak áldozattá, utasítsák el a káros előítéleteket, ami a társaik halálához vezetett.**

A másfélmillió gyerek halálát okozó, csaknem nyolc évtizede kezdődött genocídium természetrajza ugyanis nem változik, az előítélettől a gyilkosságokig vezető út törvényszerű. Ha nem lépünk fel az előítélet ellen, a mai gyerekek újra áldozatok lehetnek.

Pap Ágnes, a Szembenézés Alapítvány elnök-projektvezetője azt mondja, emiatt is volt kézenfekvő számukra, hogy igent mondanak az írországi kezdeményező 2015-ös

CHOOSE LIFE INSTEAD OF PREJUDICE!

European Remembrance

Why do we still need to talk about the Holocaust?, many people ask, many times. The remembrance project of Szembenézés Alapítvány (Facing the Past for the Future Foundation) gives an answer to that question, which is both strong and different from former ones.

CHILDREN ONCE AND TODAY

The Crocus Project is a great example for how to bring children closer to a topic which, according to some, is 'over-discussed', while others think is too much ignored. However, in the various approaches to the greatest human tragedy of the 20th century, the Holocaust, the human aspect, the horror of children's presence and loss is often overlooked.

That may be a point of connection for today's youth, as one and a half million children their age died then.

We need to face the past baldly, and even after that we'll still need at least another generation looking back with new, fresh eyes and hearts so that masses can recognise and say no to the smallest signs of threat. In order to achieve that, we also need to help children

relate to the topic easily, directly and on their own initiative, through their own interpretations. For instance, through a symbolic act, such as planting flowers and processing the trauma of their own direct environments, their families, and their own lives.

WITH ACCEPTANCE AGAINST PREJUDICE

That was what Facing the Past for the Future Foundation recognised in Hungary when, relying on support from the EU and in cooperation with the Institute of Educational Sciences of the Faculty of Education and Psychology, Eötvös Loránd University (ELTE PPK), invited Hungarian teachers to be involved in a European indirect educational programme. They were invited **to join over a hundred thousand like-minded students and teachers remembering the child victims of the Holocaust, using the tools of experiential education** – and also serving the youth's personality development through the novel transfer of historical knowledge.

Since 2006, the Crocus Project (named so after the flowers planted) has inspired participants to do work which relies on teachers' and students' independence and creativity, encourages them to act, and which, besides increasing the young participants' historical knowledge concerning the subject

matter, also increases their sensitivity. Facing the Past for the Future Foundation seeks to make more and more participants realise how nice it is to live in diversity and being good friends.

PROJECT PHILOSOPHY

With its yellow petals blooming in spring, the crocus reminds us of the Star of David, the obligatory badge of the Jewish during the war and a symbol of prejudice and exclusion, as well as of life itself. The motto of the project is – *Flowers against Prejudice and Aggression* – suggests respect for the victims: **the project seeks to prevent children from becoming victims and to make them reject the harmful prejudice which led to the death of their peers.**

That is because the nature of the genocide that began almost eight decades ago and caused the death of 1.5 million children does not change and prejudice necessarily leads to murders. If we don't step up against prejudice, today's children can be victims again.

Chairwoman and project leader of Facing the Past for the Future Foundation, Ágnes Pap says that was exactly why it was obvious for them to say yes when the Irish initiator approached them in 2015, and they joined the project in the academic year 2016-2017.

megkeresésére, és a 2016-17-es tanévben csatlakoztak a projekthez.

„Olyan társadalomban szeretnénk élni, amelyekben elfogadják és tisztelik egymást az emberek, akkor is, ha különbözőek; és fontosnak tartják egymás gondolatait, véleményét, akkor is, ha az különbözik az övéktől. A tíz éve, főként önkéntesekkel működő alapítványunkkal – amelynek alapítói és tisztviselői között van közgazdász, rabbi, tanár, jogász és kutató – azért szeretnénk tenni, hogy minél többen legyenek, akik így gondolkodnak, akik a tények alapján ítélik meg a világot, és nem ülnek fel a hazugságoknak, legendáknak és féligazságoknak. Akiknek szabadon választott, szabadon vállalt, biztos identitása van. Ezért a megismerés-megértés-elfogadás-együttérzés alapú párbeszédre épülő fórumokat teremtünk, amelyekben a résztvevők közérthetően, empátikusan és pozitív módon találkoznak a tényekkel – ezzel is hozzájárulva ahhoz, hogy el- és befogadóvá váljanak, saját magukkal is.”

Az elnök-projektvezető szerint a Krókusz Projekt híveket szerezhet ennek a filozófiának, és segítheti a hasonlóan gondolkodó pedagógusok, fiatalok egymásra találását, az európai gondolat lényegének megértését, megerősítését, a résztvevők öntudatos állampolgárokká válását, azt, hogy meg tudják védeni magukat és másokat is.

HOGYAN ÉPÜL FÖL A KRÓKUSZ PROJEKT?

Oktatási-nevelési intézmények pedagógusai (óvodapedagógusok is) intézményükben önkéntes jelentkezés alapján Krókusz-

csoportokat hoznak létre, és össze elültetik velük a krókusz virág hagymáját. A továbbiakban saját munkatervük szerint dolgoznak. Érzékenyítő programokban vesznek részt, kutatnak, kiállítást, tablót, filmet készítenek, olvasmányokat dolgoznak föl, kortanúkkal találkoznak, interjúkat készítenek, különféle programokon vesznek részt, vagy épp ők szerveznek programokat. Készülnek a magyarországi áldozatok emléknapjára, a megszerzett tapasztalatokat és eredményeket bemutatják saját környezetükben (pl. iskolájukban, a települési közösségekben) és a világhálón. A munka az intézményekben évről-évre folytatódik, a régiek átadják tapasztalataikat az újaknak.

A projektben a hazai viszonyokra adaptálták az írországi koordinátor kezdeményezését, és a Krókusz csoportok erre alapozó, önálló projektjének létrehozását a finanszírozáson kívül szolgáltatásaikkal is segítik. Például ajánlott óravázlatokkal, foglalkozási tervekkel, filmográfiával, irodalomjegyzékkel, kiállítási segédletekkel, színházpedagógiai, vizuális pedagógiai, interkulturális és múzeumpedagógiai programokkal, foglalkozások vezetésével, szakmai tanácsadással, közös webfelület működtetésével és személyes találkozókkal, workshopokkal. Így támogatják és inspirálják az egyéni és közös munkát, a tapasztalatok, jó gyakorlatok átadását. Eddigi projektjeikhez hasonlóan – ahogyan Ágnes fogalmaz –, hiteles és „jó fej” tudósokkal, művészekkel, más kiváló szakemberekkel, közéleti szereplőkkel, kortanúkkal segítenek a fiatalok érzékenyítésében és a történelmi tények és összefüggések megismertetésében.

VIRÁGGAL AZ ERŐSZAK ELLEN

A harmadik évadához érkezett az ir projektben való magyar közreműködés 2018-ban. A szegregátumban élőkől a fővárosi elitiskoláig, az óvodától a középiskoláig, határon innen és túli településeken, ebben az évben már 1500 virág tesz hitet az élet mellett, és hirdeti az előítélet és a kirekesztés ostobaságát és aljasságát.

„Fontos, hogy tiszteljük az áldozatokat, de ne sajnálat legyen bennünk, hanem eltökéltség – mondta Pap Ágnes a projekt általános célját hangsúlyozva. „Tegyük azért, hogy ne lehessen több áldozata az előítéletnek. Ne hagyjuk, hogy egymás ellen fordíthassanak bennünket!” •

KEMPF ZITA

Egy miskolci és egy piliscsabai szakgimnáziumban tanuló, a programban részt vevő gyerekek reakciói:

„Nem biztos, hogy minden ember az, aminek hisszük.”

„Az én véleményemen csak én változtathatok.”

„Az előítéletek rosszak, egy csomó rossznak látszó ember igazából jó ember.”

"We want to live in a society in which people accept and respect each other, even if they are different, and they consider each other's thoughts and opinions important, even when they differ from their own. Mostly relying on volunteers, for ten years our foundation - whose founders and officials include an economist, a rabbi, a teacher, a lawyer and a researcher - has sought to increase the number of those who think this way, who judge the world based on facts and don't believe lies, legends and half-truths. People who have freely chosen, freely assumed and steady identities. So we established dialogue-oriented forums based on getting to know, understanding, acceptance and sympathy, where the participants learn about the facts in an easy-to-understand, empathetic and positive manner - thus also contributing to becoming accepting and inclusive, even to themselves."

According to the Chairwoman and project leader, the Crocus Project can spread this philosophy, and **it may help like-minded teachers and youths find each other, support understanding the essence of and enhancing the European idea, and help participants become self-conscious citizens, ones who can protect both themselves and others.**

THE STRUCTURE OF THE CROCUS PROJECT

Teachers of educational institutions (including kindergarten teachers) establish volunteer Crocus Teams in their own respective institutions,

and in autumn, they plant the crocus bulbs together. Then they follow their own work plans. They attend sensitising programmes, do research, prepare exhibitions, display boards, films, process readings, meet witnesses of the era, make interviews, attend various programmes or, as it happens, organise programmes themselves. They prepare for the memorial day of the Hungarian victims, they present the experiences gained and their achievements in their own environment (e.g. school, local community) and on the Internet. The work conducted at the institutions continues year by year; the old ones transfer their experiences to newcomers.

In the project they adapted the initiative of the Irish coordinator to the Hungarian conditions, and besides funding, the implementation of the Crocus team projects, based on the above, are also supported through services. Such services are recommended lesson plans, workshop plans, filmographies, reference literature, exhibition manuals, theatre pedagogy, visual pedagogy, intercultural and museum pedagogy programmes, holding workshops, consulting, operating a common website, as well as personal meetings and workshops. This is how individual and shared work, the transfer of experiences and best practices are supported. Similarly to their former projects, as Ágnes puts it, they rely on creditable and "cool" scientists, artists and other excellent professionals, public figures and witnesses of the era to

sensitise young people and help them learn about historical facts and connections.

WITH FLOWERS AGAINST AGGRESSION

In 2018 the Hungarian involvement in the Irish project has come to its third year. From segregated areas to elite schools in the capital, from kindergartens to secondary schools, in towns on both sides of the borders, this year already 1,500 flowers make a stand for life and against the stupidity and meanness of prejudice and exclusion.

"It's important that we should show respect to the victims, but not feeling pity but determination", said Ágnes Pap, emphasising the general objective of the project. *"We should actively prevent even more people from falling victim to prejudice. Let's not let them turn us against each other."* •

Interview: ZITA KEMPF

Responses of students from secondary vocational schools in Miskolc and in Piliscsaba, participating in the programme:

"You can't be sure everyone is who you believe them to be."

"Only I can change my own opinion."

"Prejudice is harmful; a lot of people who seem to be bad are actually good people."

4

SORSDÖNTŐ KÉRDÉSEK MEGOLDÁSÁHOZ BÁRKI HOZZÁJÁRULHAT

KŐSZEGI TESTVÉRVÁROSI EGYESÜLET

Even Us - Little Ones Count A Lot

városok hálózata

2017

Még mi, a kicsik is sokat számítunk – ez a mottója a Kőszegi Testvérvárosi Egyesület legutóbbi, Európa a polgárokért program keretében megvalósított nemzetközi projektjének. Az EULOCAL kezdeményezés globális jelentőségű témák kapcsán vizsgálta, hogyan járulhatnak hozzá kis közösségek, nemzetek a közös sikerekhez. A projektről dr. Mátrai Istvánt, az egyesület elnökét kérdeztük.

Miért van szükség arra, hogy a kicsik szerepéről beszéljünk?

Az Európai Unió egy roppant összetett rendszer, amelynek nagy céljai vannak. Ugyanakkor a nagy célokhoz legtöbbször kis lépésekkel is közelebb juthatunk. Nem kell feltétlenül nagy és gazdag országnak lenni ahhoz, hogy cselekedni tudjunk. Hiszünk benne, hogy kisebb népek, városok, közösségek, sőt kevésbé elterjedt eszmék is érhetnek el komoly változásokat, ezért lett a mottónk Even Us – Little Ones Count a Lot (EULOCAL).

Milyen változásokra gondolnak?

Az egyik legfontosabb az euroszkepticizmus csökkentése, ezért kell arról is beszélni, hogy milyen előnyökkel jár az európai uniós tagság. Például ma már magától értetődik, hogy szabadon mozoghatunk az országok között, de ez nem volt mindig így, és ezt nem szabad elfelejtenünk. Például a Kőszeg melletti hegyekben nem mindenhol lehetett kirándulni, mert közel volt a határ. Az olasz vendégeink rá is csodálkoztak erre, amikor nálunk jártak.

Hogyan lehet a nagy ügyekről érdekesen beszélni?

Konkrét eseteken keresztül, amelyek segítségével azt is megmutathatjuk, hogy a sorsdöntő kérdések megoldásához bárki hozzájárulhat. Így került be például a méhpopulációk túlélésének kérdésköre a projektbe, a német partnerünk diákok bevonásával évek óta ezt kutatja. Mi a vízgazdálkodás témáját választottuk, mert nemrég ihatatlanná minősítették azokat a forrásokat, amelyekből Kőszegen az emberek évszázadokon át ittak. Óriási eredmény, hogy ma újra lehet inni a Hétforrás vizéből.

Mi a jelentősége annak, hogy a lokális kezdeményezések nemzetközi visszhangot kapjanak?

Ami náluk nagyon fontos kérdés, arra lehet, hogy máshol kevésbé érzékenyek. Ugyanakkor rengeteg olyan ügy van, ami csak európai nagyságrendben gondolható át. Ahhoz, hogy a nemzetek feletti összefogás létrejöhessen, látnunk kell egymás problémáit és erőfeszítéseit.

A projektben részt vett Németország, Lengyelország, Olaszország, Málta és Magyarország képviselőiben Kőszeg. Hogyan alakították ki az együttműködést?

Az egyesületünk zömmel ifjúsági projekteket szervez 2004 óta, sok megbízható szervezettel ismertünk meg az évek alatt. Megkerestük őket, illetve meghirdettük a projektet a Douzelage 28 testvérvárosa között. Ez egy európai uniós testvérvárosi kezdeményezés, amely kisvárosokat köt össze. Úgy szerveztük, hogy legyen képviselője kicsi és nagy országoknak, gazdagabb és szegényebb régióknak, régi és új EU-tagoknak. Ez a sokféleség adta meg a lehetőségét annak, hogy több oldalról meg tudjuk vitatni az uniós bővülését és az euroszkepticizmus jelenségét.

ANYONE CAN CONTRIBUTE TO RESOLVING LIFE-CHANGING ISSUES

Network of towns

"Even us, the Little Ones Count a Lot" - that is the motto of the latest international project of Kőszeg Town Twinning Association, implemented under the Europe for Citizens Programme. The EULOCAL initiative studied how small communities and nations can contribute to common achievements concerning issues of global significance. We asked Dr. István Mátrai, Chairman of the association about the project.

Why do we need to talk about the role of the 'little ones'?

The European Union is an immensely complex system with great goals. Nevertheless, **very often we can also get closer to great goals through small steps.** We don't necessarily need to be a big and wealthy country to be able to do something. We believe that smaller nations, towns, communities, moreover, less common ideas can make serious changes, too, and that's why we chose 'Even Us – Little Ones Count a Lot' (EULOCAL) as our motto.

What kind of changes do you have in mind?

One of the most important goals is to reduce Euroscepticism, so we also need to talk about the benefits of EU membership. For example, today it's taken for granted that we can freely move between countries, but it hasn't always been so, and we should never forget that. In the hills around Kőszeg, for example, you weren't allowed to hike anywhere because the border was so close. Our Italian guests were surprised to hear that when they visited us.

How can big issues be discussed in an interesting way?

Through actual cases, which also help us demonstrate that anybody can contribute to resolving life-changing issues. That was how, for example, the issue of survival of bee populations was included in the project; our German partner had studied this area with the involvement of students for years. We chose the topic of water management because recently, the springs which had formerly supplied people in Kőszeg with water for centuries were deemed undrinkable. It's a great achievement that the water of Hétforrás spring is drinkable again today.

Why is it important for local initiatives to receive international attention?

What is very important for them may be a less sensitive issue somewhere else. Nevertheless, there are lots of issues which can only be considered on a European scale. **In order to establish cross-national cooperation, we must see each other's problems and efforts.**

Partners of the project were Germany, Poland, Italy, Malta, and Hungary, represented by Kőszeg. How did you develop this partnership?

Our association has mostly organised youth projects since 2004, and we got to know a number of reliable organisations through the years. We contacted them and we also announced the project among the 28 twinned towns of Douzelage. It's an EU town twinning initiative that connects small towns. We organised our project in a way that small and big countries, rich and poor regions, as well as old and new EU members were all represented. This diversity allowed us to discuss the expansion of the EU and the phenomenon of Euroscepticism from a numerous of aspects.

Hogyan járták körül ezeket a témákat?

Öt eseményre került sor a projekt keretében, az öt partner városában. Igyekeztünk változatosan feldolgozni a témát, de szerveztünk klasszikus vitákat és műhelyfoglalkozásokat is. Egyik alkalommal a kicsiség előnyeiről és hátrányairól volt szó. Amikor meghallgattuk egymás érvelését, születtek olyan összefüggések, amelyekre az egyik vagy másik ország korábban nem is gondolt. Új módszereket is kipróbáltunk, hogy tevékenyebb részvétellel ösztönözzünk. Köszege például az euroszepticismussal kapcsolatos kérdésekre a résztvevők csoportokat alkotva fejezhették ki az álláspontjukat. Nagyon tanulságos volt látni, hogy mekkora csoport állt arra az oldalra, akik szerint lesznek még kilépések az EU-ból, és arra az oldalra, akik szerint nem; vagy akik szerint többet kap az országuk az uniótól, mint amennyit ad a közösségnek.

Mi volt a községi esemény programja?

A programunk középpontjában egyfelől Európa jövője, az unióval kapcsolatos kritikák álltak, másrészt pedig a vízgazdálkodás helyi szinten és globális szempontból is kihívást jelentő kérdései.

A rendezvényünkön felszólalt a polgármester, illetve előadást tartott dr. Schöpflin György, az Európai Parlament magyar képviselője. Az euroszepticismusról tartottunk több izgalmas műhelyfoglalkozást, és végeztünk egy kérdőíves kutatást.

A legnagyobb szerepet a vízlábnnyommal kapcsolatos témáknak szenteltük, például rövid történetekből kiindulva kerestünk megoldásokat nagyon konkrét, hétköznapi problémákra. Az egyik kérdés az volt, hogy ha az unió beszünteti a műanyag zacskók használatát, jó megoldás-e, ha helyette rengeteg tiszta vizet elhasználna mossuk ki a kukákat? Készítettünk egy figyelemfelhívó tesztet is. Mindenki megdöbbent, amikor kiderült, hogy egy csésze kávé elkészítéséhez egy egész fürdőkádára való vizet használ az emberiség.

A program több napon át tartott, így lehetőségünk volt felkeresni a községi hegyekben található forrásokat, és útközben beszélgetni az EU előnyeiről, illetve a vizeink tisztaságának megóvásáról. Az esemény idején ünnepelte a város az Orsolya-napot, ahol felállítottuk az EULOCAL nemzetközi standját. A partnereink hoztak kóstolót a saját ételeikből, ami sok érdeklődőt vonzott, és alkalmat adott arra, hogy a város lakóival is beszéljünk a témáinkról, illetve szórólapokon további tájékoztatást adjunk.

Hány embert sikerül így megszólítaniuk?

Az eseményeken hatvanan vettek részt az első pillanattól az utolsóig, de természetesen voltak olyanok is, például diákok,

egyetemi hallgatók, akik egy-egy részébe kapcsolódtak be. Közvetett módon még több embert értünk el, például a vizes tematikájú rajzpályázatunkat az összes kőszei középiskolában meghirdettük, illetve az Orsolya- napon is nagy tömeg fordult meg a standunknál.

Külön öröm, hogy a projektbe sok fiatal kapcsolódott be, mert alapvetően az ő jövőjükéről van szó. Az a tapasztalatom, hogy remekül működött az együttműködés a generációk között. A fiatalokat érdeklik a globális vagy európai léptékű kérdések, fogékonyak az ismeretekre és néha hihetetlenül jó ötleteik vannak.

Mit tart az EULOCAL projekt fő eredményének?

Rengeteg új ismerettel gazdagodtunk, és ezeket a Douzelage szövetségnek köszönhetően mind a 28 tagállamban még több emberrel meg tudtuk osztani. Büszkék vagyunk arra is, hogy az ökológiai témák konkrét lépésekre sarkallhatják a résztvevőket. Sok mindent megtudtunk például a méhek védelméről, és mostantól, ha nem muszáj, nem nyírjuk le a kertben a fűvet, hogy óvjuk az élőhelyüket. Ez egészen kicsi dolognak tűnhet, de számít. Teréz anyától kölcsönzött mottóval: „*Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.*” •

FÖLDVÁRY MÓNIKA

How did you address these topics?

We organised five events under the project in the five partner towns. We tried to address the issue in a varied manner, but we also organised classic discussions and workshops. On one occasion, we discussed the advantages and disadvantages of being small. When we listened to each other's arguments, we found connections of which one country or the other had not even thought before. We also tried new methods to encourage more active participation. In Kőszeg, for example, the participants formed teams to express their views on issues concerning Euroscepticism. It was very informative to see how many people thought that there would be more countries leaving the EU and how many thought that there wouldn't; or the number of those who thought that their countries got more from the EU than they gave to the community.

What was the programme of the event in Kőszeg?

On the one hand, our programme focused on the future of Europe and the criticisms concerning the EU; on the other hand, on the locally as well as globally challenging issues of water management.

At the event held in Kőszeg, both our Mayor and Dr. György Schöpflin, Hungarian Member of the European Parliament gave a speech. We also organised a number of exciting workshops

focusing on Euroscepticism and we conducted a questionnaire survey.

The greatest role was given to issues concerning water footprint; for example, we used short stories for a start to find solutions to actual, common problems. One of the questions was that if the EU stops using plastic bags, whether it is a good solution to waste a lot of clean water to wash the bins instead. We also prepared an awareness raising test. Everyone was shocked to learn that making one cup of coffee takes a tubful of water.

The programme lasted for more days, so we had the chance to visit the springs in the Kőszeg hills and meanwhile to talk about the benefits of the EU, as well as about protecting the cleanliness of our waters. The town celebrated 'Orsolya' (Ursula) day during the event, where we also set up the international booth of EULOCAL. Our partners brought us tasters of their own dishes, which attracted a lot of visitors and allowed us to discuss our topics with the citizens of the town and distribute leaflets with more information.

How many people can you address this way?

Sixty participants attended the events from the first minute to the last but there were others, of course, such as secondary school and university students, who only joined certain parts of the programme. We reached even more people indirectly; for example, we announced our water-themed drawing competition in every secondary

school in Kőszeg, and our booth was also visited by crowds on Orsolya day.

We were particularly pleased to see that a lot of young people joined the project because it's basically about their future. I found that the cooperation between generations went smoothly. Young people are interested in issues of global or European scale, they are receptive to new knowledge, and sometimes they have incredibly good ideas.

What do you consider the main achievement of EULOCAL?

We gained a lot of new knowledge and due to the Douzelage association, we could share it with even more people in all the 28 Member States. We are also proud that the ecological issues may motivate participants to take concrete steps. We learnt a lot, for example, about the protection of bees, and from now on, if not necessary, we won't mow the lawn in our gardens to protect their natural habitat. This might seem a tiny thing but it matters. To use a motto we borrowed from Mother Teresa, "We ourselves feel that what we are doing is just a drop in the ocean. But the ocean would be less because of that missing drop." •

Interview: MÓNIKA FÖLDVÁRY

5

MIRE TANÍT A MÚLT?

KISTARCSA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
Scribbled On a Cell Wall - lessons from
the past taught to save succeeding
generations from the scourge of war,
totalitarian regimes, and intolerance

európai emlékezet

2017

Hogyan élünk együtt ma a történelem sötétebb fejezeteivel? Megmenthetjük-e a jövő generációit a háborúk és a totalitárius rezsimek fenyegetésétől? Mit kell tennünk ahhoz, hogy az idegengyűlölet, az intolerancia és a diszkrimináció ne nyerhessen teret? Ezekre a kérdésekre kereste a választ az Európa a polgárokért program támogatásával megvalósuló, Cellafalra karcolva című nemzetközi projekt, amelyről Lippai Klaudia, a kezdeményezés magyar koordinátora számolt be.

Miről szól a Cellafalra karcolva projekt?

A 20. század nagy politikai rezsimjei, a nemzetszocializmus és a kommunizmus történetei örökérvényű tanulságokkal szolgálnak. Nagyon fontos időről időre megemlékeznünk ezekről, hogy ne alakulhassanak ki újra hasonló, diktatórikus rendszerek, és érdemes több ország tapasztalatait összehangolva bemutatni a történelmet, mert így teljesebb képet kapunk.

Kiket szerettek volna megszólítani ezzel a témával?

Minden európai polgárnak tudnia kell, milyen úton jutott el Európa oda, ahol ma van. Úgy gondoljuk azonban, hogy külön figyelmet kell fordítani a tinédzserekre, akik általában csak a történelemkönyvek lapjain találkoznak ezekkel a történetekkel, ezért készítettünk olyan 10-15 perces

kisfilmeket, amelyek más nézőpontból is megmutatják a múlt század legfontosabb eseményeit.

Miért van szükség arra, hogy az iskolán kívül is foglalkozzunk a történelemmel?

A filmjeinkben olyan emberek mesélik el a történelmet, aki maguk is átélték, vagy legalábbis közvetlen tapasztalatokkal rendelkeznek a témáról. Az ő segítségével könnyebben megérthetjük az összefüggéseket, és átélhetjük azt, ami történelemórán olykor csak száraz tények tűnik. Ez a személyesség megeleveníti, közelebb hozza a fiatalokhoz a múlt tanulságait.

Milyen országok vettek részt a projektben?

Először német, lengyel, szlovák és horvát partnerekkel kezdtük a munkát, de sajnos egyéb elfoglaltságaik miatt a szlovákok és a horvátok

WHAT CAN THE PAST TEACH US?

European Remembrance

How do we live together with the darker chapters of history today? Can we save future generations from the threats of wars and totalitarian regimes? What do we need to do to prevent xenophobia, intolerance and discrimination from gaining prevalence? These were the questions to which the international project called *Scratched on a Cell Wall*, implemented under the Europe for Citizens Programme, sought answers. The Hungarian coordinator, Klaudia Lippai told us about the project.

What is the Scratched on a Cell Wall project about?

The stories from the great political regimes of the 20th century, National Socialism and communism teach us eternal lessons. It's crucial that, from time to time, we recall the memories of these times to prevent such dictatorial regimes from arising, and it's worth presenting history by harmonising the experiences of several countries to get a fuller picture.

Who did you want to address with this topic?

Each European citizen should know how Europe got to where it is now. However, we think that we need to pay special attention to teens, who usually only meet these stories on the pages of history books, so we made short, 10 to 15-minute-long films to present the major events of the past century from different perspectives.

Why do we need to learn about history outside school, too?

In our films, history is recounted by people who lived through the events or at least have direct experiences about the subject. With their help, **we might better understand the connections and relive what only seems to be a dry fact in history classes.** This personal quality makes the lessons of the past more vivid and brings them closer to the youth.

Which countries were involved in the project?

First we started the work with German, Polish, Slovakian, and Croatian partners but unfortunately, the Slovaks and Croats couldn't finish the work with us due to other duties. Their place was taken by the Aristotle University of Thessaloniki - joining the Municipality of the Town Kistarcsa, the Jugend- und Kulturprojekt non-profit organisation from Dresden and the cultural centre of Olešnica.

nem tudtak végig velünk dolgozni. Az ő helyükre a Thessaloniki Arisztotelész Egyetem lépett – Kistarcsa Város Önkormányzata, a drezdai Jugend- und Kulturprojekt civilszervezet, illetve Oleśnica kulturális központja mellé.

Hogyan alakult ki ez a közösség?

Olyan országokat kerestünk, amelyek történelmén keresztül több nézőpontot is megvizsgálhatunk. Németország például a két világháborúban való szerepe és a nemszocializmus révén fontos alakítója volt Európa huszadik századi történelmének. Arra is próbáltunk rávilágítani, hogy a szerepek változhatnak: aki ma győztes, holnap vesztes is lehet. Görögország részvételének egyik apropója egy mai probléma, hiszen ahogy Európa egésze számára, számukra is nagy kihívás a menekültválság kezelése.

Miért került be a migráció kérdése a témák közé?

Fontosnak tartottuk, hogy kapcsolódjunk a jelen problémáihoz is, és érzékenyítsük a lakosságot. Szerettük volna megmutatni, hogy ez a kérdéskör sem csak fekete vagy fehér, vannak okok és okozatok.

Milyen elemei voltak a projektnek?

Igyekeztünk sok irányból megközelíteni a témáinkat, a különböző módszerekben a **személyes tapasztalatszerzés volt a közös pont**. Szerveztünk például tanulmányutakat, Lengyelországban felkerestünk egy internálótábort és egy kisvárost, Oleśnicát, ahol a résztvevők megnézheték, milyen volt az élet akkor, amikor a Vörös Hadsereg lerohanta az országot és módosították a határokat. Drezdában részt vettünk egy megemlékezésen és meglátogattunk egy történelmi múzeumot, ahol nagyon szemléletesen mutatják be a porig bombázott városban történeteket. Magyarországon is több helyszínen jártunk, például a Dohány utcai Zsinagógában, a recski kényszermunkatáborban, illetve a kistarcsai központi internáló tábor emlékhelyén.

A múlt tanúi még közöttünk élnek. Volt lehetőség a velük való személyes találkozásra?

Igen, például Németországban volt egy olyan program, ahová idős embereket hívtak meg minden földrészről, rengeteg nemzet képviselőjében. A diákok, akik szintén több

országból érkeztek, egy kerekasztal során beszélgethettek a vendégekkel, meghallgatták az ő történetüket, megnézték a felidézett történelmi eseményekhez kapcsolódó fotókat, és feltehették a kérdéseiket. **A fiatalok kíváncsiak, nyitottak és aktívak voltak**, ami nagyon pozitív visszajelzés volt számunkra.

A kisfilmek miről szólnak?

Összesen három film készült, és valamilyen formában mindegyik a második világháború és a kommunista rezsimek eseményeit, illetve a túlélésért folytatott küzdelmet mutatja be.

A lengyel videóban egy idősebb hölgy beszél arról, hogy mi történt vele, amikor módosították a határokat, és együtt kellett élniük az orosz katonákkal, mert elfoglalták a településüket. A német film is az orosz megszállás idejéről szól, négy szereplő szemszögéből mutatja be a mindennapokat, például a fenyegetettséget és az élelmiszerhiányt, ami meghatározta az emberek életét akkoriban.

A magyar filmben az 1956-os Magyar Nemzetörség elnök-főparancsnoka meséli el az élete történetét. Az ő édesapját, aki

How was this partnership established?

We wanted to find countries whose history allowed us to study a number of perspectives. Germany, for example, had an important role in shaping Europe's 20th century history through its involvement in the two world wars and through National Socialism. We also tried to shed light on the fact that roles can change; today's winner might be tomorrow's loser. The reason for Greece's involvement is a current issue, since just like for the whole of Europe, managing the refugee crisis presents a great challenge for them.

Why did you choose to include migration among the topics?

We thought it was important to connect to current problems, too, and to sensitise the public. We wanted to show that this issue was not simply black or white, either, and that there were causes and effects.

What elements did the project have?

We sought to address our topics from a number of perspectives, and among the various methods, **gaining personal experience was the common point**. For example, we organised study trips, visited an internment camp in Poland, as well as a small town, Oleśnica, where the participants had a chance to see what life had been like when the Red Army invaded the country and the borders were changed. In Dresden, we attended a commemoration and visited a historical museum, where we

were shown a very expressive illustration of the events that happened in the city bombed to the ground. We also visited a number of locations in Hungary, such as the Dohány Street Synagogue, the forced labour camp in Recsk, as well as the historical site of the central internment camp of Kistarcsa.

The witnesses of the past still live among us. Did you have chance to meet them personally?

Yes, we did. In Germany, for example, there was a programme to which old people were invited from every continent, representing a number of nations. The students, who also came from various countries, had a round-table talk with the guests, listened to their stories, looked at the photos related to the historical events recalled, and they also had an opportunity to ask their questions.

The students were curious, open and active, which was a very positive feedback to us.

What are the short films about?

Altogether, three short films were shot, and in some ways or other they all present the events of World War II and the communist regimes, as well as the struggle for survival.

In the Polish video, an elderly lady talks about what had happened to her when the borders were changed, and they needed to live side by side with the Russian soldiers, because their town had been occupied. The German film is also about the Russian occupation; it presents from the perspectives of four characters the hardships of everyday life, such as the constant threat and food shortage, which basically determined people's lives at that time.

The Hungarian film featured the Chairman and General-in-Chief of the Hungarian National Guard, recounting the story of his life. His father, a teacher by profession, was recruited as a soldier in World War II and he was taken

egyébként tanár volt, behívták a második világháborúban katonának, majd fogságba esett, utána viszont már nem dolgozhatott az eredeti hivatásában. Nagyon érdekes, hogyan nő fel egy gyerek mindezek tudatában.

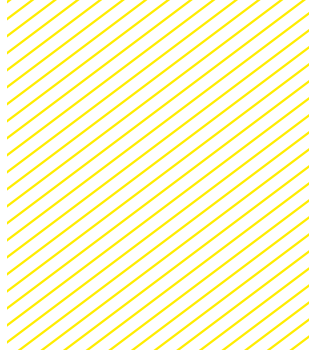
Hogyan lehetett megnézni ezeket a videókat?

Voltak nyilvános vetítések, például 2018. október 23-án Kistarcsán, ahol a városunk lakói közül sokan kíváncsiak voltak a magyar filmre. A videók az interneten is elérhetők, a mi filmünk például a kistarcsai művelődési központ közösségi oldalán. A német partnerszervezetünk honlapján van a projektnek egy aloldala (www.jkpev.de), ahova szintén feltöltjük mindhárom alkotást. Ezzel a tanárokat is szeretnénk bátorítani, hogy építsék be az oktatásba a személyes történeteket.

Hogyan zárult a Cellafalra karcolva projekt?

Október 23-ához kapcsolódva szerveztük meg a záró eseményt Kistarcsán, amelyre Németországból, Lengyelországból, Görögországból is érkeztek delegáltak. A város megemlékezése, koszorúzás, versmondás, diákok előadása mellett levetítettük a mi filmünket, illetve készítettünk egy olyan információs tárlatot, ami a kistarcsai központi internálói tábor történetét mutatja be, a harmincas évektől 1960-ig.

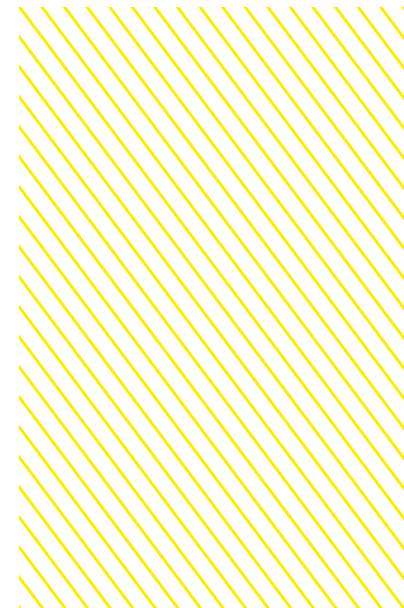
Végeztünk egy kérdőíves kutatást is a totalitárius rezsimekkel, migrációval, valamint a 21. századi politikai helyzettel

kapcsolatosan, az adatok feldolgozása után az eredmények szintén a német partnerünk honlapján lesznek elérhetők.

Ön szerint mi a kezdeményezés legnagyobb eredménye?

Sok oldalról sikerült megközelíteni a témát, minden partner, minden tanulmányút, esemény és film mást adott hozzá. Lehetővé tettük, hogy egyéni történeteket mások is meghallgassanak, közvetve átélhessenek. Sok fiatal és felnőttet meg tudtunk szólítani. Azt gondolom, elértük azt, hogy a résztvevők elgondolkodjanak, felmérjék a saját erejüket és azt, amit ők maguk tehetnek Európa békéjéért. •

FÖLDVÁRY MÓNIKA

prisoner of war; afterwards, however, he was never allowed to continue his original profession. It's very interesting to see how a child grows up in possession of all the information.

How were these videos been made available?

There were public screenings, for example, on 23 October 2018 in Kistarcsa, where many people from the town wanted to see the Hungarian film. The videos are also available on the Internet; our film, for example, can be found on the website of the cultural centre of Kistarcsa. The website of our German partner organisation includes a sub-page (www.jkpev.de), where all the three works are also uploaded. This is also meant to encourage teachers to integrate personal stories into their teaching.

How did the Scratched on a Cell Wall project end?

We organised the closing event in Kistarcsa, linked to 23 October, and we received delegates from Germany, Poland, and Greece, too. Besides the commemoration of the municipality, laying garlands, reciting poems and the performance of students, our film was presented, as well, and we also organised an informative exhibition showcasing the history of the central internment camp of Kistarcsa from the 30's to 1960.

We conducted a questionnaire survey on totalitarian regimes, migration and the political situation in the 21st century; after processing the input data, the results will also be made available on our German partner's website.

What do you think is the greatest achievement of the project?

We managed to address the issue from several perspectives; each partner, each study trip, event and film added something new to it. We made it possible for others to listen to, and indirectly, experience personal stories. We successfully addressed many young people and adults. I think we managed to make the participants think about and assess their own powers and what they personally can do for peace in Europe. •

Interview: MÓNIKA FÖLDVÁRY

6 TÖBB MINT TÁBOROZÁS

GÖDÖLLŐ VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
International Debate Week on Solidarity

testvérvárosi találkozó

2017

A táborozásban mindig ugyanaz volt a fontos: együttlét és kommunikáció. Az érintkezés, a megismerés öröme. Így van ez ma is – csak ma már tudatosabban lehet jóra használni a nemzetközi összejövetelekben rejlő erőt. Erről beszélgettünk a gödöllői önkormányzat kommunikációs vezetőjével az Európa a polgárokért programban megvalósított ifjúsági táboruk kapcsán.

A balatonlellel ifjúsági üdülő komoly, fontos és emlékezetes dolgok helyszíne. Mint a legtöbb Balaton-parti hely. Ám itt egészen különleges társaság jön össze nyaranta – nyolc éve már. Magyar, cseh, lengyel, finn, spanyol, sőt kínai és indonéz tinédzserek, több mint százan. A szervező Gödöllő Város Önkormányzata, a projekt célja pedig a fiatalok társadalmi szerepvállalásának ösztönzése, bevonásuk a közéletbe, és egy, a véleménycserét segítő európai online ifjúsági platform létrehozása.

„Minden évben mások jönnek a táborba, 14-16 éves gyerekek. Ügyelünk rá, hogy

a testvérvárosainkból – Dunaszerdahely, Csíkszereda, Zenta – mindig legyenek, azon túl pedig minden nemzetközi kapcsolatunkat megmozgatjuk” – mondja L. Péterfi Csaba kommunikációs igazgató.

ÚJ UTAK AZ ISMERKEDÉSRE

A gyerekek ellátása, szállása és programjai ingyenesek számukra az egy hét alatt, csupán az utazást kell fizetniük. A tábor nyelve az angol, habár a résztvevők fele általában tud magyarul. A megértésre nagy szükség is van, és nem csak nyelvi szempontból. Hiszen a projekt célja éppen ez: kiaknázni a fiatalokban lévő energiát, nyitottságot. Felhasználni arra, hogy hidak épüljenek nemcsak emberek, de országok között is. Minél jobban megismerni és persze elfogadni a miénktől akár nagyon eltérő kultúrákat. „Nekünk, szervezőknek is érdekes látni, hogy éljenek a fiatalok a Föld bármely részén, nagyjából ugyanazokkal a kérdésekkel, dilemmákkal, problémákkal küzdenek. Itt azonban újszerű utakat találnak a megoldásra” – mondja L. Péterfi Csaba. Mikor a diákok megérkeznek, először is bemutatják magukat, országukat és városukat. Aztán itt jön egy csavar: már az első nap „összekeverik” őket, vagyis sorsolással új

csapatok formálódnak – még az országok vezető pedagógusai is kicserélődnek. Minden csoport saját fantáziaországot hoz létre zászlóval, indulóval és szabályrendszerrel. És persze létrejönnek egyezmények, országközi szervezetek is, például „ifjúsági ENSZ” a konfliktusok megoldására. Vitakultúra, lobbizás, demokrácia, kompromisszum, tárgyalási készség, békés megoldások... rengeteg mindent lehet gyakorolni játékos keretek között. Ugyanakkor a résztvevők észrevétlenül megtanulnak sok mindent egymás valóságáról is. Vannak ugyanis irányított feladatok, például megtanulni egy dalt lengyelül vagy héberül, idén pedig videoklip is készült – a téma itt is az elfogadás volt. Akarva-akaratlanul szóba kerül a közös történelem is. Előfordult például, hogy a távolabbi országok képviselői nem értették, hogy aki Romániából érkezik, miért beszél magyarul. Ez jó alkalmat adott arra, hogy a fiatalok a közelmúlton is elmélkedjenek. Megismerik ezen túl a többiek vallását, ünnepeit. „Közös gondolkodás alakul ki úgy, hogy azért mindenki megőrzi a saját értékeit is” – mondja az önkormányzat kommunikációs igazgatója. „Itt megtapasztalják, hogy bár különböző helyen élünk és különböző

MORE THAN CAMPING

Town Twinning

Camping shared the same purpose: to be together and to communicate, to get in touch with and get to know each other. It's just the same today - only now we can use more consciously the power inherent in international meetings for good purposes. We discussed that with the Head of Communications at the Municipality of Gödöllő in connection with their youth camp implemented under the Europe for Citizens Programme.

The youth camp in Balatonlelle has been the scene of serious, important and memorable events. Just like most of the venues around the Lake Balaton. Here, however, a very special company has gathered every summer for eight years now. There have been Hungarian, Czech, Polish, Finnish, Spanish, moreover, Chinese and Indonesian teens, over a hundred in number. The organiser is the Municipality of the Town Gödöllő, and the goal of the project is to enhance young people's social responsibility, to involve them in public life and to establish a European online youth platform that supports the exchange of views. "Every year, new children between the ages of 14 and 16 come to the

camp. We make sure that there are always children from our twinned towns - Dunajská Streda, Miercurea-Ciuc and Senta -, and beyond that, we seek to rely on all our international relations", says Director of Communications Csaba L. Péterfi.

NEW WAYS TO GET TO KNOW EACH OTHER

During the one-week camp, the meals, the accommodation and the programmes are provided free of charge to children - they only need to pay for their travel expenses. The official language of the camp is English, although half of the participants usually can speak Hungarian. There's great need for understanding, too, and not only in a linguistic sense. That is because **the project seeks to make use of the very energy and openness inherent in the youth;** to use it for building bridges not only between people, but also between countries. To get to know, and of course, to accept cultures which are very different from ours. "It is also very interesting for us organisers to see that whichever part of the world these young people come from, they struggle with more or less the same questions, dilemmas and problems. Here, however, they find novel ways to come to a solution", explained Csaba L. Péterfi.

When the students arrive, they first of all introduce themselves, their respective countries and home towns. Here comes the first twist then: they get mingled, which means that new teams are formed by drawing - even the leading teachers of the countries are swapped. Each team creates an imaginary country with its own flag, march and rules. And of course, treaties and international organisations are also established, for example, a "youth UN", to resolve conflicts. **Debate culture, lobbying, democracy, compromise, negotiation skills, amicable solutions...** there are a lot of things to practice in a playful manner. At the same time, the participants also learn a lot about each other's real lives unawares. For example, there are controlled exercises, such as learning a song in Polish or Hebrew, and this year they even shot a video clip - the focus was again on acceptance. Inevitably, common history was also brought up. On one occasion, for example, participants from more distant countries didn't understand why people from Romania speak Hungarian. That provided a good opportunity for the young people to discuss the recent past. Besides, they also learn about each other's religions and holidays. "Thus, they develop a common thinking while everyone retains

nyelvet beszélünk, Európában mindannyian egyek vagyunk. Nem kirekeszteni kell a másikat, hanem átvenni tőle a jót, és közösen építeni valamit. Ettől nemhogy kevesebbek leszünk, hanem sokkal többek. Először mi magunk is meglepődtünk azon, hogy ezek a gyerekek sokkal befogadóbbak, mint általában a felnőttek. És a végére reméljük, hogy ők már egy pozitív attitűdöt visznek tovább, és adnak át másoknak, egyszer majd a saját gyerekeiknek is."

SPONTÁN KAPCSOLÓDÁSOK

Érdekes, hogy bár a szervezők igyekeznek kialakítani kétélű helyzeteket az értelmes eszmecserék generálására, azok egy idő után természetesen maguktól is kialakulnak. „Jó volt látni, amikor egy kislány megsértette a társát, és utána ő volt az, akit sokkal jobban bántott a dolog, mint a másikat. Nem győzött bocsánatot kérni napokon át, és ez valahol jó érzés. Hogy eljutnak ideig: megértik, hogy egymás bántása minden résztvevőre rombolóan hat. Bocsánatot kérni, jóvá tenni dolgokat pedig soha nem késő."

Az időtartam nem tűnik túl soknak, ám az igazgató szerint éppen ideális. „Az első napokban akklimatizálódnak, a harmadik-

tól feloldódnak, a közepére pedig teljesen eltűnik a mobiltelefon. Akkor búcsúznak el egymástól, amikor még mindenki jóban van mindenkivel, a klikkesedés még nem kezdődött meg. Nem csoda, hogy a tinik sokszor sírva indulnak haza, annyira megkedvelik egymást. Örök élmény a számukra” – teszi hozzá L. Péterfi Csaba.

UTÓHATÁSOK

Bár a tábor végén hirdetnek győztest, azt mondják, itt mindegyik csapat nyer. Az eredmény olykor egészen kézzel fogható: az egykori résztvevők közül sokan kerültek diplomáciai pályára vagy külföldön tanultak tovább. Volt, aki el is mondta, hogy a tábornak volt jelentősége abban, hogy így döntött.

„A kamaszkor nem a legegyszerűbb időszak. De épp ezért nekik mindennél fontosabb, hogy maximális figyelmet kapjanak, és a szavukat komolyan vegyék. Hiszen ők már nem gyerekek, de még nem is felnőttek. Mi viszont felnőttként hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy mi is voltunk tinédzserek. Sokan lesöprik a kamaszok véleményét, de mi, itt a táborban kíváncsiak vagyunk rájuk. És ez a korosztály nagyon hálás tud lenni ezért."

Ahhoz, hogy a szinergiák létrejöjjenek, fontos, hogy az eredmény, az élmény szélesebb körben is megosztható legyen. Ezért – ma már ez szinte alapkövetelmény – minden, ami digitalizálható, legyen az beszámoló, fotó vagy videó, az felkerül az ifjúsági tábor közösségi oldalára, de Gödöllő város honlapjára is.

Az egykori táborozók közül sokan informálisan is tartják a kapcsolatot, nem ritka, hogy már a következő évben ellátogatnak egymáshoz. És bár a meghívottak köre mindig megújul, L. Péterfi Csaba azt mondja, még nem volt olyan résztvevőjük, aki azt mondta, ne jött volna szívesen jövőre is. •

KEMPF ZITA

TESTVÉREK AZ EU-BAN

Az Európa a polgárokért program testvérvárosi találkozó projektjének lényege, hogy a testvérvárosokból érkező polgárok széles rétegei számára szervezzenek lehetőséget az együttlétre. Előnyt élveznek azok, akik az éves uniós prioritásokat is részeivé teszik a rendezvénynek, és akik számos országra egyszerre építenek. A fiatal generációk bevonása, aktivizálása és formálása az út minden változáshoz, így e projekt is őket célozza. Egy táborozás kiváló európai ifjúsági platform lehet a véleménycsere, különösen, ha online eszközökkel kombinálják.

their own values, too”, says the Head of Communications of the municipality. **“Here they can experience that although we live in different places and speak different languages, in Europe we are all one.** We shouldn't exclude others, but take over from them what is good and build something together. Not only will it not make us poorer, but much richer. At first, even we were surprised to see how much more inclusive these children were than adults generally. And we hope that by the end, they will carry on a positive attitude which they can pass on to others, including once, their children.”

SPONTANEOUS CONNECTIONS

It's interesting that even though the organisers consciously create double-edged situations to generate meaningful discussions, over time they also develop naturally and automatically. *“It was nice to see when a girl hurt another one and then she was the one who felt bad about it, rather than the one she'd hurt. She couldn't apologise enough for days and somehow that felt good. It felt good to see that they can reach a point where they understand that hurting each other has a negative effect on everyone. And it's never too late to say sorry and make things right.”*

The duration does not seem very long, but the director thinks it's just ideal. *“In the first days, they get acclimated, from the third day they become relaxed, and by the middle of it, mobile phones disappear*

completely. We say goodbye to each other when everybody still gets on well with the others and they haven't become cliquey yet. No wonder that teens often say goodbye crying because they get to like each other so much. It's an experience for a lifetime for them”, Csaba L. Péterfi adds.

AFTER-EFFECTS

Although upon closing the camp, the winners are announced, each team is a winner here, they say. The outcomes are sometimes quite palpable: **many former participants have chosen a diplomatic career or continued their studies abroad.** Some even told us that the camp had had great significance in making that decision.

“Adolescence is not the easiest period in one's life. That's why it's all important for them to get as much attention as possible and to be taken seriously. They are not children anymore but not adults yet, either. We adults, however, sometimes tend to forget that once we were teenagers, too. Many people just ignore teens' opinions, but here in the camp we are curious to know what they think. And this age group can be very grateful for that.”

In order to create synergies, it's crucial that the outcomes and the experiences can be shared with a broader audience, too. Therefore - and today it's almost a basic requirement -, everything that can be digitised, whether it's a report, a photo or a video, gets uploaded to the social media site of the youth camp, as well as to the official website of Gödöllő.

Many of the former campers also keep in touch informally; quite often, they even visit each other the next year. And although there are always new participants, according to Csaba L. Péterfi, not one participant has ever said they wouldn't want to come the next year again. •

Interview: ZITA KEMPF

TWINS IN THE EU

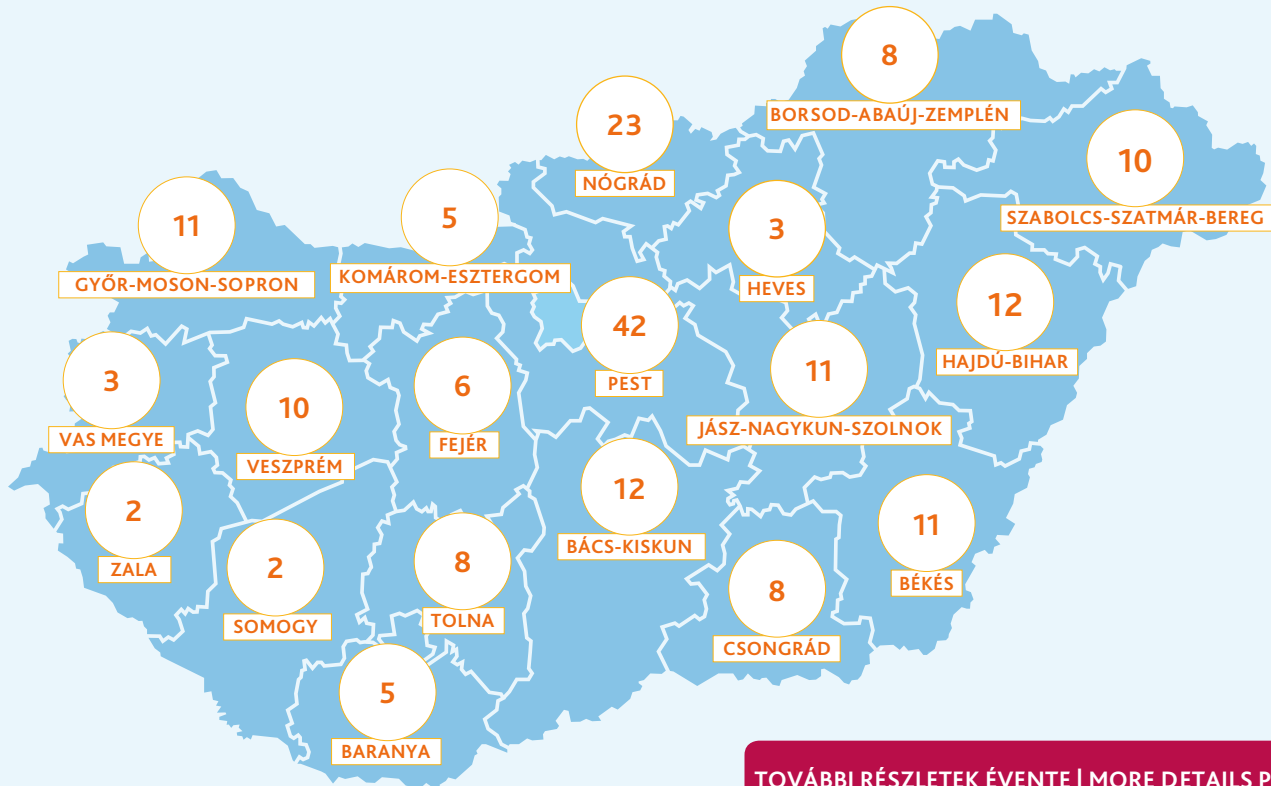
The Town Twinnig measure within the Europe for Citizens Programme seeks to provide an opportunity for a wide spectrum of citizens from the twinned towns to meet and spend some time together. Those who integrate the current annual EU priorities into the event and rely on a number of countries enjoy an advantage. Involving, activating and shaping the younger generations are the path to any change, so this project is also targeted them. A camping be an excellent European youth platform to exchange views, especially when combined with online tools.

EURÓPA A POLGÁROKÉRT PROGRAM EUROPE FOR CITIZENS PROGRAMME

Hazai pályázati eredmények (2014-2016) | Selection results in Hungary (2014-2016)

A TÁMOGATOTT PROJEKTEK ELOSZLÁSA MEGYÉNKÉNT DISTRIBUTION OF GRANTED PROJECTS ACCORDING TO COUNTIES

TOVÁBBI RÉSZLETEK ÉVENTE | MORE DETAILS PER YEARS

www.europaapolgarokert.hu/palyazati-eredmenyek

Szerkesztő: Frank Nóra
Olvasószerkesztő: Győrpál Zsuzsanna
Fordította: Födő Sándor
Kiadványszerkesztő: Sebestyén Szilvia
Kiadja: Tempus Közalapítvány
A kiadásért felel: Tordai Péter, igazgató
Nyomdai kivitelezés: Komáromi Nyomda, 2019

Kiadványunk megjelenését az Emberi Erőforrások Minisztériuma
és az Európai Bizottság támogatta.
A kiadványban megjelentek nem szükségszerűen tükrözik
az Európai Bizottság álláspontját.

© Shutterstock és a pályázók képanyagai

ISBN 978-615-5319-59-4

További információ:

www.europaapolgarokert.hu

eacea.ec.europa.eu/europe-for-citizens_en

email: europaapolgarokert@tpf.hu

telefon: 06 1 • 237 • 1300

 [europa.a.polgarokert](https://www.facebook.com/europa.a.polgarokert)

Tempus Közalapítvány

1077 Budapest, Kéthly Anna tér 1.

infóvonal: 061 • 237 • 1320

e-mail: info@tpf.hu

www.tka.hu

